

Neljään pisteen heitto

Näiden naisten koristreenit eivät ole mummoilua, vaikka keski-ikä on 73 vuotta.

TEKSTI HELI RITOLA KUVAT MIIKA KAINU

Anna Hajdu, Marja-Liisa Tapanainen, Hilikka Kunnasvuori, Maj Forsman, Marja-Liisa Brunberg ja Vinski Rainila pallon perässä.

nen, 67. Eikä vauhti ole sen hitaampi joukkueen vanhimmilla jäsenillä Maj Forsmanilla, 83, ja Hilikka Kunnasvuorella, 84.

LePyn suojissa

Leppävaaran Pyrintö pitää huolen siitä, että naisille löytyy harjoitustila niin kauan, kuin he vain jaksavat pelata.

Erityiskiitos kuuluu valmennuspäällikkö Kalle Lundstenille, joka huolehtii leideistä. Salien kanssa ei olekaan ollut ongelmia vuosiin, mutta aikoinaan he saivat kenkää yhdeltä koululta, jonka vahtimestari sai tarpeekseen heidän äänekkyydestään.

”Emme tarvitse psykiatreja, kun me kerran viikossa huudamme ja nauramme niin paljon. Kaikki huolet häipyvät pelatessa, emmekä mieti muuta kuin pallon perässä juoksemista”, nauraa Maj Forsman.

Yhdessäolon riemu

Yhdessäolo on vähintään yhtä tärkeää kuin liikkuminen. ”Monet ihmiset sanovat, etteivät jaksaa liikkua tai liikkuminen on tylsää. Mutta he eivät ymmärrä, että liikunta tuottaa paljon muutakin. Me käymme yhdessä myös teatterissa, oopperassa ja matkoilla”, Forsman kertoo. Osa pelaajista onkin tuntenut toisensa jo 65 vuotta, joten porukassa saa olla täysin oma itsensä. Joukkueessa jaetaan niin elämän ilot kuin surutkin.

Urheilun terveysvaikutukset ovat toki selvät. Sairauksista huolimatta salissa juostaan, hypitään ja heitetään niin, että nuorempaa hirvittää. Silti harjoituksiin ei ole koskaan tarvinnut tilata ambulanssia. Iän myötä treenaamisessa korostuu turvallisuus. Puolen tunnin peliä edeltää saman verran jumppaamista, ja kiinnipitäminen muuttuu näissä harjoituksissa halaukseksi.

Vuosikymmeniä urheilua harrastaneiden on helppo lukea liikkumisen ilo sanoiksi. ”Me liikumme, teemme sitä mitä olemme tehneet jo nuoresta saakka, ja onhan se pallon saaminen pieneen renkaaseen yksinkertaisesti ratkiriemukasta”, Forsman toteaa. •

leppavaaranpyrinto.fi

Vuonna 1971 joukko aikaisemmin aktiivisesti pelanneita koripalloilijainaisia päätti palata rakkaan harrastuksen pariin. Parikymmentä entistä Leppävaaran Pyrintön ja Viipurin urheilijoiden pelaajaa kokosi joukkonsa koripallokentän ääreen. Liki 40 vuotta myöhemmin Mäkkylässä heitetään yhä koreja, nauretaan ja pelataan lisää.

”Tämä on yksinkertaisesti kivaa. Eihän tänne muuten kukaan tulisi”, kertoo Pia Uotila, 79, salin laidalta. Leppävaaran Pyrintön Leidit harjoittelevat kerran viikossa. Kahdeksan naisen tiimissä kaikki saavat taatusti pelata. Osa joukkueen jäsenistä on kahminut piirimestaruuksia jo 1940-luvulla, ja kokemus näkyy pelissä. Kolmen pisteen heitot sujahtavat yhä sukkaan, mutta leidit saavat siitä neljä pistettä. Kuuluuhan heille ikälisä.

Sali, jossa leidit treenaavat, ei ole täysimittainen, eivätkä koritkaan ole aivan yhtä korkealla kuin kilpapakentillä. Sallittakoon se joukkueelle, jonka keski-ikä on 73 vuotta. Keski-ikää laskee porukan ”alaikäinen” Anna Hajdu, 60, mutta leideissä ei syrjitä ketään iän perusteella. Täysi-ikäisiä joukkueen jäseniä ovat Vinski Rainila, 77, Marja-Liisa Brunberg, 69, Riitta Mäkinen, 67 ja Marja-Liisa Tapanai-

Maj Forsman kuljettaa.